

Tom Bogaert

Wij Gwij Popinjay 2022

& Anne Provoost ^{BE, *1964}
– Ik sta weer voor staak ²⁰²²

NL Digitalisering brengt, naast een resem onmiskenbare voordelen, ook heel wat prangende vraagstukken met zich mee. Zeker op het gebied van privacy en het beheer van openbare persoonlijke data. Met 'Wij Gwij Popinjay' gaat Tom Bogaert met dit gegeven aan de slag. Zijn installatie focust ook op participatie. Vrijwillige én onvrijwillige.

De dertig meter hoge staande wip bij het ontmoetingscentrum De Bollaard is een herkenningspunt, zichtbaar vanuit alle windstreken in Watou. Tijdens het kunstenfestival springt dit bouwwerk nog meer in het oog: Tom Bogaert installeert er zijn Watoukop, een monumentaal hoofd, gemaakt uit beschilderd polyesterhars. De kans bestaat dat dit gelaat jou enigszins bekend voorkomt, omdat je mogelijks diende als inspiratie ervan. Voor het ontwerp plukte de artiest een groot aantal portretten van mensen die via sociale media gelinkt zijn aan het kunstenfestival, om er vervolgens AI-technologie op los te laten. De verschillende gezichten smolten samen tot één universele Watoukop. Bij de totstandkoming van deze compilatie vroeg Bogaert niet om toestemming van de betrokkenen. Onze privégegevens, waaronder ons fysieke voorkomen, liggen online overal te grabbel en kunnen aangewend worden door wie dan ook.

De Bollaard is het epicentrum van het sociale leven in Watou en een belangrijke rol is weggelegd voor de Boogschuttersgilde Sint-Sebastiaan. De kunstenaar was vragende partij om zijn installatie te incorporeren in hun staande wip en na enkele nachtelijke vergaderingen werd een overeenkomst bereikt. De reguliere activiteiten van de bijna twee eeuwen oude vereniging worden verbonden met het kunstenfestival. Het beeld is volledig demonteerbaar en kan op een tiental minuten losgekoppeld worden van de staande wip. Ook het plan om de kooi van de wip om te vormen tot een bedevaartsoord werd in samenspraak met de gilde uitgevoerd. Bezoekers van de installatie kunnen terecht in een kapelachtige tweedehands kooi vlakbij de bestaande wip.

De nauwe samenwerking met de boogschuttersgilde en verschillende andere lokale partijen is een mooi voorbeeld van participatie en contrasteert fel met de onvrijwillige participatie bij het ontwerp van de Watoukop. Bogaert bewijst met 'Wij Gwij Popinjay' – Gwij is een directe verwijzing naar de bezieler van het festival – niet alleen eer aan de eeuwenoude tradities en rituelen van het grensdorp. Hij laat ook zien dat het festival na al die jaren volledig ingebed zit in het DNA van Watou.

EN 'Wij Gwij Popinjay' is Tom Bogaert's closer look at participation, exposing how it has both positive and negative consequences. His 'Watoukop', a monumental head made of painted polyester resin and mounted on the popinjay mast of the Archers' Guild, is a real eye-catcher. But this compilation, composed by artificial in-

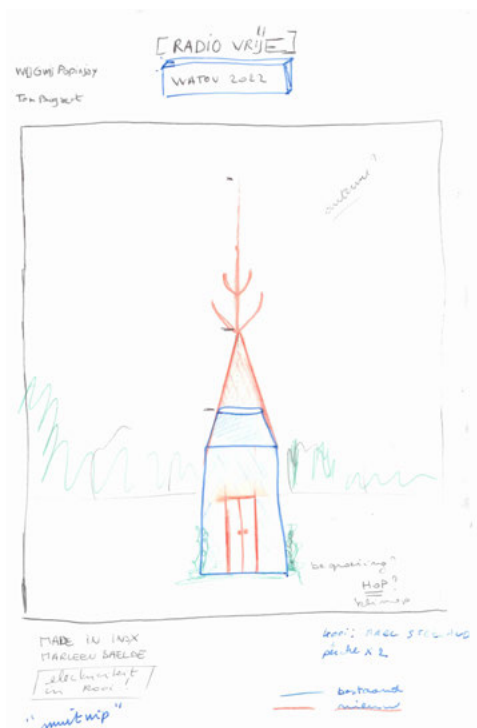
telligence from faces of people linked to Watou, is also a textbook case of involuntary participation. On the other hand, Bogaert's collaboration with the Archers' Guild and his respect for the age-old traditions and rituals of Watou show the power of participation. As always, the coin has two sides.

Tom Bogaert ^{BE, *1966}

NL Op 38-jarige leeftijd ruilde Bogaert zijn juridische carrière binnen de mensenrechten in voor de kunst. Dat kunstenaarschap staat niet meteen in het verlengde van zijn voormalige werk, al zoekt hij in zijn praktijk vaak het kruispunt op tussen politiek en entertainment of kunst en propaganda.

EN At 38, Bogaert swapped a career in human rights law for art. This new artistic career isn't really an extension of his former legal one; but his work does often gravitate towards the intersection of politics and entertainment, or art and propaganda.

© Michaël Depestele